

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9So/22/2017
Identifikačné číslo spisu: 2016200019
Dátum vydania rozhodnutia: 27.06.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Judita Kokolevská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:2016200019.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Judity Kokolevskej a členov senátu JUDr. Viery Nevedelovej a Mgr. Viliama Pohančeniča, v právnej veci navrhovateľa: P. D., bytom M. XXX/X, XXX XX M. K., proti odporkyňi Sociálnej poisťovni, ústrediu, Ul. 29. augusta 8, Bratislava o výšku starobného dôchodku, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 44Sd/3/2016-40 zo dňa 28.11.2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 44Sd/3/2016-40 zo dňa 28.11.2016 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie zo dňa 08.10.2015, č. XXX XXX XXXX X, ktorým odporkyňa podľa § 65, § 274 a § 82 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zsp“) priznala navrhovateľovi starobný dôchodok od 18.07.2015 v sume 754,50 Eur mesačne.

Z obsahu rozsudku vyplýva, že po výpočte starobného dôchodku podľa zsp, suma činila 749,30 Eur mesačne a podľa zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení (ďalej len „zsz“) účinného do 31.12.2003 suma činila 260,40 Eur mesačne, preto bolo zákonné navrhovateľovi priznať sumu výhodnejšiu, ktorú odporkyňa následne zvýšila podľa § 82 zsp v súlade s opatrením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 295/2014 Z. z. na sumu 754,50 Eur mesačne. Samotné obdobie dôchodkového poistenia, rozhodujúce obdobie na výpočet dôchodku, sumy vymeriavacích základov na určenie poistného na dôchodkové poistenie, všeobecné vymeriavacie základy a osobné mzdové body boli uvedené v osobnom liste, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť rozhodnutia. Krajský súd sa stotožnil s tvrdením odporkyne, že doba za roky 2001 až 2003 nemohla byť zhodnotená ako náhradná doba pre účely výpočtu starobného dôchodku i keď navrhovateľ bol evidovaný ako nezamestnaný, ale nepoberal dávky v nezamestnanosti, čím nesplnil zákonnú možnosť pre daný zápočet. Doba po dovriešení dôchodkového veku počas ktorej navrhovateľ pracoval mu bola zhodnotená podľa § 66 ods. 8 zákona č.

461/2003 Z. z. na základe čoho mu bol starobný dôchodok zvýšený o 3 %, ktorý bol následne v súvislosti s valorizáciou dôchodkov zvýšený o ďalšiu sumu.

Navrhovateľ včas napadol rozsudok krajského súdu. Opakovane namietol nezhodnotenie doby od 01.01.2001 do 31.12.2003 do obdobia rozhodujúceho pre určenie sumy starobného dôchodku. Zdôraznil, že v danom období bol nezamestnaný a nebral žiadnu podporu od štátu, keďže po pracovnom úraze v podzemných baniach v Píbrame, bol čiastočne invalidný a poberal aj úrazovú rentu. Ďalej uviedol, že hoci mu nárok na starobný dôchodok vznikol po dovŕšení 62 rokov napriek tomu ešte ďalšie tri roky pracoval avšak nie je mu zrejmé, či tieto tri roky mu boli zahrnuté do obdobia dôchodkového poistenia pre účely výpočtu starobného dôchodku.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedla, že dôvody, ktoré uvádza v odvolaní, nepovažuje za opodstatnené. Navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

Podľa § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok účinný od 01.07.2016 (ďalej len „SSP“) odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal rozsudok krajského súdu bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Pri vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu, najvyšší súd s prihliadnutím na § 219 ods. 2 OSP konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu a iba na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia uvedie argumentáciu k odvolacím dôvodom a to že pre výpočet sumy starobného dôchodku nebolo zhodnotené obdobie rokov 2001 až 2003 ani obdobie rokov od 2012 do 2015 - odpracované po dovŕšení veku 62 rokov (18.07.2012) t. j. dôchodkového veku.

Podľa § 66 ods. 1, 2 a 9 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení:

(1) Suma starobného dôchodku sa určí ako súčin priemerného osobného mzdového bodu, obdobia dôchodkového poistenia získaného ku dňu vzniku nároku na starobný dôchodok a aktuálnej dôchodkovej hodnoty; § 63 ods. 1 tretia veta a štvrtá veta platia rovnako.

(2) Ak poistenec bol dôchodkovo poistený po splnení podmienok nároku na starobný dôchodok a nepoberal tento dôchodok alebo jeho časť, suma starobného dôchodku sa určí podľa odseku 1 a pripočíta sa k nej suma určená ako súčin súčtu osobných mzdových bodov získaných za obdobie dôchodkového poistenia po vzniku nároku na starobný dôchodok a aktuálnej dôchodkovej hodnoty. Takto určená suma starobného dôchodku sa zvýši o 0,5 % za každých 30 dní dôchodkového poistenia získaných po vzniku nároku na starobný dôchodok bez poberania tohto dôchodku alebo jeho časti.

Z administratívneho spisu vyplýva, že navrhovateľ dosiahol dôchodkový vek, t. j. 62 rokov veku. K uvedenému dátumu získal 15.528 dní obdobia dôchodkového poistenia, pričom presný rozpis tohto poistenia je uvedený v osobnom dôchodkovom liste. Pri posúdení nároku na dôchodok a určenie jeho sumy boli zhodnotené všetky preukázané obdobia dôchodkového poistenia vrátane tých, ktoré sa za obdobie dôchodkového poistenia podľa zsp považujú. Navrhovateľ bol listom zo dňa 12.10.2015 oboznámený, že obdobie vedenia v evidencii nezamestnaných hľadajúcich zamestnanie od 01.01.2001 do 31.12.2003 počas ktorého mu nebola vyplácaná podpora v nezamestnanosti sociálna poisťovňa na dôchodkové účely nehodnotila. Ďalej odporkyňa uviedla, že suma starobného dôchodku patriaca za obdobie dôchodkového poistenia po vzniku nároku na starobný dôchodok je u navrhovateľa 1,17658365

Eur mesačne a je určená ako súčin osobných mzdových bodov 0,1101 a aktuálnej dôchodkovej hodnoty 10,6865. Suma starobného dôchodku spolu so sumou zvýšenia za obdobie dôchodkového poistenia po vzniku nároku na starobný dôchodok po zaokrúhlení je 727,40 Eur mesačne. Takto určená suma starobného dôchodku sa podľa § 66 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. zvýšila o 0,5 % za každých 30 dní dôchodkového poistenia získaných po vzniku nároku na starobný dôchodok bez poberania tohto dôchodku alebo jeho časti. Za 201 dní dôchodkového poistenia sa zvyšuje o 3 %, to znamená o 21,822 Eur mesačne. V zmysle zákona odporkyňa priznala sumu starobného dôchodku vo výške 749,30 Eur mesačne, ktorá bola zvýšená v zmysle § 82 zákona č. 461/2003 Z. z. o sumu 5,20 Eur mesačne na sumu 754,50 Eur mesačne.

Odvolačí súd k námietke nezhodnotenia obdobia rokov 2001 až 2003 pre účely dôchodkového poistenia uvádza, že ako krajský súd tak aj odporkyňa rešpektovali ustálený názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NSSR“) zverejnený v Zbierke stanovísk NS SR a súdov Slovenskej republiky v rozhodnutí č. 58, rozsudok NSSR č. 4So/97/2008 zo dňa 26.02.2009, podľa ktorého s účinnosťou od 01.01.2001 nemožno za náhradnú dobu považovať každú dobu nezamestnanosti, keďže podľa § 9 ods. 1 písm. d/ zsz, je náhradnou dobou len taká doba po ktorú sa evidovanému nezamestnanému vypláca podpora v nezamestnanosti podľa osobitného predpisu.

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že navrhovateľ v období kedy bol nezamestnaný nepoberal žiadnu podporu, bola mu len vyplácaná úrazová renta a bol poberateľom čiastočného invalidného dôchodku. Z uvedeného dôvodu správne odporkyňa nezamestnanosť navrhovateľa posudzovala do 31.12.2000, kedy nebola určená podmienka pre to, aby bolo toto obdobie počítané ako náhradná doba, keďže zákon neurčoval, že ďalšou podmienkou pre určenie náhradnej doby bolo aj vyplácanie podpory v nezamestnanosti. Novelou zákona účinného od 01.01.2001 sa za náhradnú dobu už považuje len taká doba, kedy je nezamestnanému vyplácaná podpora v nezamestnanosti, čo u navrhovateľa splnené nebolo. Preto odporkyňa i krajský súd postupovali v súlade so zákonom, keď navrhovateľovi obdobie od roku 2001 až 2003, pre účely dôchodkového poistenia nezapočítali (§ 9 ods. 1 písm. j/ zsz v znení od 01.01.2001 a § 9 ods. 1 písm. h/ zsz v znení do 31.12.2000 v spojení s § 29 ods. 1 a § 37 ods. 1 zsz).

Pokiaľ ide o námietku nezhodnotenia obdobia po dovŕšení dôchodkového veku navrhovateľa, t. j. po dátume 18. júla 2012, krajský súd správne poukázal na skutočnosť, že aj toto obdobie bolo navrhovateľovi zhodnotený tak ako to vyplýva z osobného listu dôchodkového poistenia, ktoré je prílohou rozhodnutia odporkyne a z evidenčných listov dôchodkového poistenia potvrdených zamestnávateľmi spoločnosťou Alex racing services & agency, s. r. o. zo dňa 26.03.2015, Private service, s. r. o. zo dňa 31.03.2014, Adori, s. r. o. zo dňa 05.08.2015. Navrhovateľovi bolo zhodnotený obdobie dôchodkového poistenia v r. 2013 - 114 dní, v r. 2014 - 43 dní a v r. 2015 - 44 dní, spolu 201 dní. Navrhovateľ iné potvrdenia zamestnávateľov od roku 2012 do odchodu do dôchodku nepredložil a nevyplýva to ani zo žiadosti o starobný dôchodok.

Vzhľadom na to ani predmetná námietka navrhovateľa nebola dôvodná.

Z uvedených dôvodov aj odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie odporkyne č. 44Sd/3/2016-40 zo dňa 28.11.2016 bolo vydané v súlade so zákonom, preto rozsudok krajského súdu podľa § 219 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 a § 250k ods. 1 OSP a účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný, a odporkyni žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.